

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **B. Z.**

skazanego z art. 199 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 września 2012 r. zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego z dnia 13 czerwca 2012r. odmawiające przyjęcia kasacji

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i kwestię badania warunków dopuszczalności kasacji przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Okręgowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy B. Z. i od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 kwietnia 2012 r., jako niedopuszczalnej z mocy prawa, tj. art. 523 § 2 k.p.k.

Zarządzenie to zaskarżył obrońca, który we wniesionym zażaleniu zarzucił „*rażące naruszenie art. 530 § 2 k.p.k. przez odmowę przyjęcia kasacji, ze względu na wydanie przez Sąd Okręgowy wyroku z rażącym naruszeniem prawa*” i na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od treści postawionego w zażaleniu zarzutu zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu, ponieważ jest dotknięte uchybieniem stanowiącym tzw. bezwzględną przesłankę odwoławczą, wskazaną w przepisie art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z przepisu art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie skargi kasacyjnej, nie może orzekać co do tej skargi. Nie może być żadnej wątpliwości co do tego, a przekonuje o tym również w pełni ukształtowane i jednolite stanowisko Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 maja 1995 r., V KKN 325/96, OSNKW 1997, nr 9-10, poz. 71; z dnia 10 stycznia 2001 r., IV KZ 92/00, LEX nr 51821; z dnia 26 października 2005 r., III KZ 48/05, LEX nr 157234; z dnia 24 stycznia 2006 r., III KZ 65/05, Prok.i Pr. 2006/6/15; z dnia 8 lutego 2006 r., III KZ 68/05, LEX nr 173665), że w pojęciu orzekania „co do kasacji” mieszczą się przede wszystkim decyzje, które wprost rozstrzygają kwestię dopuszczalności kasacji (również zresztą i takie, które pozostają w ścisłym związku z zagadnieniem dopuszczalności skargi).

Jak wynika z akt sprawy, zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wydała sędzia M. B., która zasiadała uprzednio w składzie Sądu Okręgowego, który wydał wyrok, w odniesieniu do którego wniesiono tę kasację.

W związku z powyższym, mając na uwadze, że zaskarżone zarządzenie wydała osoba wyłączona od orzekania z mocy prawa, Sąd Najwyższy obowiązany był rozstrzygnięcie to uchylić i kwestię badania dopuszczalności kasacji przekazać do ponownego rozpoznania - przez innego sędziego Sądu Okręgowego.